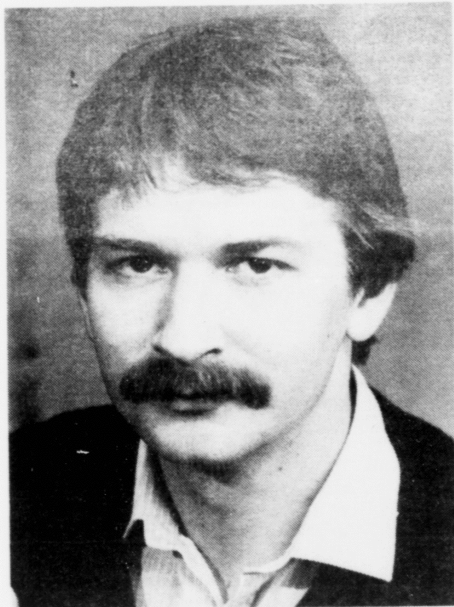

Hví fara til Danmarkar at útbúgva sjúkrahjálpaparar tá hetta kann gerast í Føroyum!

Sigfríður Olsen, limur í Føroya Sjúkrahjálparafelag setir í hesum brævinum fyrispurningin til landsstýrið: hvat ætla tit við sjúkrahjálparaútbúgvingini!

Hann vísir á, at F.S. í meira enn 12 ár hevur vist á, at neyðugt er við eini sjúkrahjálparaútbúgving í Føroyum. Men hóast tað hava ráðandi myndugleikar einki gjørt við málið. Sigfríður Olsen skrivur:

Sigfríður Olsen, limur í Føroya Sjúkrahjálparafelag

Tá Føroya Sjúkrahjálparafelag fyrri 12 árum síðani varð sett á stovn, var sera stórir dentur lagdur á, at útbúgvingarviðurskiftini áttu at fáast í rætt lag.

Sannast má, at strítið hevur gingið. Mótstøðan kom hiðani, ein minst væntaði, og istaðin fyrri at seta nevndu útbúgving á stovn her heima hjá okkum sálvum, siggja vit, at Landssjúkrahúsið — við vælsignili frá teimum til eina og hvørja tíð ráðandi myndugleikum — ferð eftir ferð søkir eftir fólki til at fara niður til Danmark fyrri at taka útbúgving til tess at kunna reka føroyskar sjúklingar.

F.S. hevur roynt at visa á tórvín, ið er á sjúkrahjálpum, og sum alsamt er vaksandi. Hetta hevur verið afturvist av ráðandi

myndugleikum, samstundis sum Landssjúkrahúsið árliga søkir eftir fleiri fólki, ið verða noyðd niður til Danmark, um tye ynskja at útbúgva seg til sjúkrahjálpaparar.

Ófatiligt, at tit, ið ráða fyrri borgum, ikki duga at siggja, at tit eiga at steðga hesum. Hví vilja tit gjalda millión upp-hæddir til Danmarkar, tá tað bæði er betri og biligari at útbúgva sjúkrahjálpaparar í Føroyum???

Tó, tað, ið fekk meg at triva í pennin, vóru tyei tíðindi, ið Útvarp Føroya fyrri nakað síðan visti at siga frá Fólkatæginginum.

Fyrri nøkrum árum síðani kundu vit lesa í Dagblaðnum, at teir sjúklingar, ið búðu á ellis- og røktarheimum her í Føroyum, vóru alt, alt ov «dýrir» fyrri samfelagið. Óli Breckmann, núverandi

fólkatingslimur, ið skrivaði nevndu grein, meinti, at tað var nógv «biligari» at senda okkara røktarsjúklingar á t.d. Hotel Hafnia!!!

Gjerdist tí ikki sort bilin, tá Útvarpið hevði tyei tíðindi, at danski ráðharrin, Bertel Harder, hevði svarað fyrispurningi frá «sama» Óla Breckmann um sjúkrahjálparaútbúgvingina. (Ikki um tað, ið ráðharrin hevði at siga, — tí tyei, ið hava fylgt við, vistu svarið: Tit í Føroyum eiga at útbúgva tykkara sjúkrahjálpaparar- og røktarar sjálvi.) Sjálvsagt. F.S. hevur vist á hetta í tólv ár.

Harafturimóti gjerdist ein sera bilin, at harra Óli Breckmann, Hotel-Hafnia-skrivarin, so bráðliga skuldi fáa slíkan áhuga fyrri okkum, at hann dittaði sær at seta fram fyrispurning á Fólkatægingi um trupulleikar okkara viðvíkjandi útbúgvingini. Í politikki verður ómøguligt at semjast við Óla Breckmann, men hann skal fáa eina hjartans tøk hiðani vegna fyrispurningin.

Svarið fær móguliga ráðandi myndugleikar at hugsa seg eitt sindur um!!!

Annars vóru vit fleiri, ið trúðu, at núverandi stjórn

landsins kundi avgreiða hetta mál her og nú. Hvar er so ætlan tykkara???

Vit royndu 1975-78 (Javnaðarfl.-Fólkafl.-Tjóðveldisfl.)

Vit royndu 1978-80 (Javnaðarfl.-Sambandsfl.-Tjóðveldisfl.)

Vit royndu 1980-84 (Fólkafl.-Sambandsfl.-Sjálvstýrisfl.) men einki hendi! Óli Breckmann og Fólkaflokkurin hava her havt rúma tíð at betra um útbúgvingarviðurskifti okkara, men kláruðu tað ikki.

«Tolin trívst» verður sagt, men hvussu leingi, sigst einki um. Tolið hiðani er ikki longur til stað-

ar, og skal tí verða spurt (Lasse Klein, Sjálvstýrisfl.)-(Niels P. Danielsen, Kristiligi Framburðs- og Fiskivinnufl.)-(Jógvan Djurhuus og Jóngerð Purkhús, Tjóðveldisfl.) og (Atli Dam og Vilhelm Johannesen, Javnaðarfl.): — Hvat ætla tit, ella hava tit nakra sum helst ætlan sjúkrahjálparaútbúgvingini viðvíkjandi???

Vit eru fleiri, ið ynskja greitt svar frá tykkum — nú...

Limur í Føroya Sjúkra-
hjálparafelag
Sigfríður Olsen

Nøkur orð til «Og tøgningin valdar»

Undir omanfyri nevndu yvirskrift skrivar ein um rættindi okkara nú og fyrr á sjógvi og landi, og verður her í hesum aftursvari gjørt vart við, at tað er mikið betri, at tøgningin valdar, enn at skrivað verður so fjákut og litis-verð grein sum tann í Sosialinum tann 29. oktober. Tað einasta skilagoða við hesi skrivning er undirskriftin, at skrivarin nýtir dulnevi «sjov», tí tað hevur verið synd fyrri mannin, um hansara fœðingarnavn skuldi verið kent í hesum sambandi.

Fólk okkara hevur ongi aldargomul rættindi til sund og firðir. Rættindini í undanfarnu øldum til havið hevði tann føroyski bóndin. Hann átti bátin, hann avgjordi hvørji í sluppu at rógva út við bát-

inum, hann gjerdi av, nær ið skuldi farast á flot, og hvørji mið skuldu søkjast, og tann sum ikki slapp umborð á bóndans bát, hevði ongan móguleika fyrri at nýta firðir og sund. Og tá ið vit fara frá bátum til skip, so er tað søguligt, at so seint sum fyrri háltv annað hundrad árum síðani var Nólsoyar Páll við «Royndini Friu» undir strangum eftirliti av teimum høgu harrunum í Havnini við sínari sigling. Heldur ikki hann hevði nøkur aldargomul rættindi at dúva uppá. Hesi somu rættindi sýnast harafturimóti aðrir at hava tikið sær.

Líka inn í okkara öld hava onglendingar, fransar o.a. fiskað líka inn í klettin hjá okkum, og tað var ikki fyrr enn í 1960-um,

at alt okkara fólk fekk einsamalt nýtslurættin til okkara hav. Hetta hendi undir sosialistiskum landsstýri við P. M. Dam á odda.

Alimenn hava ongan einkarrætt til sjógvinn, sum skrivað er. Aliloyvni eru bert givin fyrri eitt ávíst áramál, og um tyei ikki verða røkt eftir forskriftum, ganga menn av við tyei aftur. Ei heldur er nakar alari enn blivin miljóningur av hesari vinnu. Elsta alibrúkið her á landi er 15 ára gamalt. Stovnararnir av hesum handaðu tað fyrri nøkrum árum síðani yvir til annað felag. Á Tvøroyri doydu øll alidjórini av sjúku í fjør, 2 mánaðar aðrenn tyei skuldu slaktast. Í Klaksvík hevur heldur ikki gingið væl, nýggir menn

hava yvirtikið ringarnar, so at bliva miljóningur í hasari vinnuni, sýnist at verða trupult.

Men tað er heldur ikki meiningin við tí. Ætlanin er at útvega arbeiðsplass, og hetta hevur eydnast væl. Í samrøðu Jóhann Mortensen hevði við sóknarstýrisformannin í Sumbiar sókn, fegnaðist hesin yvir, at alivinnan í Lopransfirði skaffar 40 nýggj arbeiðsplass — og tað í einum øki, har annars onki arbeiði er.

Daling fer fram í samband við alivinnuna, verður skrivað. Hvat árin henda vinna hevur á umhvørvið, dugir undirritaði ikki at meta um, men eitt er vist, og tað er, at henda vinna er undir 100% effektivum kontrolli viðvíkjandi dalking á okkara firðum, og høvdu allar fyrirtøkur her, eins og í øðrum londum, verið so fyrimyndarlaga og regluliga kannaðar, so hevði ongin vandi verið fyrri livtýning

Framhald á síðu 20